

Rottweiler – bojový pes?

V poslední době přibývá v médiích zpráv o krvelačných rottweilerech útočících na děti, jedna z neaktuálněj-ších například informovala o případu napadené tříleté holčičky. Byla jsem proto požádána současnou ústřední poradkyní chovu plemene rottweiler, paní Olgou Vítkovou, abych napsala o svých dlouholetých zkušenostech s tímto plemenem, a představila jej veřejnosti v jiném světle, než jak ho lze často vidět na záběrech televizních kamer.

Rottweilery chovám nepřetržitě od roku 1975, jsem mezinárodní rozhodčí pro exteriér psů, vykonávala jsem funkci ústřední poradkyně chovu plemene rottweiler v Rottweiler klubu České republiky. Domnívám se, že mám s plemenem mnoho zkušeností jak po stránce výcviku či výstav, tak i ohledně soužití v rodině. Rottweiler je laicky označován za plemeno bojové, přestože takové označení pro psy neexistuje. Často také bývá popisován jako pes agresivní, zlý, neovladatelný a zákeřný. Jak je ale patrné z jeho standardu, který vydalo Německo, kam původem rottweiler patří, je to pes pevných nervů:

„Je přátelský a klidný, v zásadě vlídný, miluje děti. Je velmi oddaný, poslušný, ovladatelný, rád pracuje. Jeho zjev prozrazuje rozhodnost, chování je sebejisté, nebojácné a pes je pevných nervů.“

(Výňatek ze standardu plemene.)

A právě to je zárukou toho, že rottweiler umí situaci v klidu vyhodnotit a nereaguje bez příčiny. Je to pes sebejistý a nemá potřebu svévolně napadat kohokoli, protože se necítí být ohrožen tak jako mnohá jiná, zejména malá plemena psů, jejichž nervová soustava je daleko slabší než povaha rottweilera.

Rottweiler klub usměrňuje chov plemene v České republice tak, aby zůstaly zachovány právě ty vlastnosti, které z rottweilera dělají vyrovnaného, neagresivního a přátelského psa. Proto jsou do chovu zařazováni pouze jedinci vyrovnané povahy s pevnými nervy. Děje se tak na bonitacích, kde tříčlenná komise hodnotí předváděné jedince a v souladu s Bonitačním a Zápisním řádem je do chovu zařadí, jen pokud odpovídají standardu. Pokud nevyhovují pro nevhodné povahové vlastnosti, jsou z chovu vyřazeni.

„Chovem se rozumí cílevědomá plemennitba psů, respektující především zásady genetického zdraví jedince i populace (chov nesmí být na úkor zdraví).“

Čistokrevný pes je dědičně zdravý tehdy, jestliže zdědil standardní znaky, plemenný typ a povahu, jež jsou pro plemeno typické.“

„... jedinci agresivní a bázlívní jsou z chovu vyloučeni.“

(Výňatky ze Zápisního řádu pro chov plemene rottweiler.)

Ze Zápisního a Bonitačního řádu jasně vyplývá, že rottweileři jsou v organizovaném chovu rozmnožováni tak, aby rodiče splňovali podmínky zejména v povaze, aby potomstvo zdědilo dobré vlastnosti plemene, které jsou již nejméně sto let pro rottweilera typické a požadované.

„Z chovu se vylučují: psi a feny, v jejichž odchovech se opakovaně a prokazatelně vyskytují hrubé vady exteriérové a povahové nebo jiné patologické a dědičné vady.“

(Výňatky ze Zápisního řádu pro chov plemene rottweiler.)

Je neštěstím, že neorganizovaní množitelé chovají na povahově nevyzkoušených jedincích, a nemohou tak v žádném případě zaručit, že jejich psi splňují to, co se od rottweilera očekává. Konflikty s lidmi mají na svědomí převážně právě tito psi s neprokázaným původem a neprověření v povaze, kteří nejsou nijak označení, a proto ani není možné dohledat jejich původ.

Všichni zodpovědní majitelé své psy vychovávají, cvičí je a dělají maximum pro to, aby jejich odchovy splnily podmínky standardu rottweilera, obzvláště jde-li o povahu. Doplácejí pak bohužel na nezodpovědné majitele psů bez průkazu původu, protože jejich psi jsou „házeni do stejného pytle“.

Každopádně mohu ale prohlásit, že jen nezodpovědný majitel nechá psa jakéhokoli

plemene bez dozoru s malým dítětem. Vždy nikdo nezaručí, že si pes akci dítěte směrem k němu nevysvětlí jako výzvu ke hře. Když si psi hrají, tak se koušou, a to i hodní, bezproblémoví psi. Tragické je ale, uchopí-li pes dítě stejně tak jako druhého psa při hře. Psi jsou obrazem svých pánů, žijí-li v klidu se svými lidmi a okolím, těžko se v nich vzbudí agresivní reakce. Jakožto majitelé a chovatelé bychom měli své psy dobře znát, ale umět také předvídat situace a nedopouštět se zásadních omylů, protože i banální nepozornost může vyvolat velké problémy.

text a foto: Alena Buriánková

